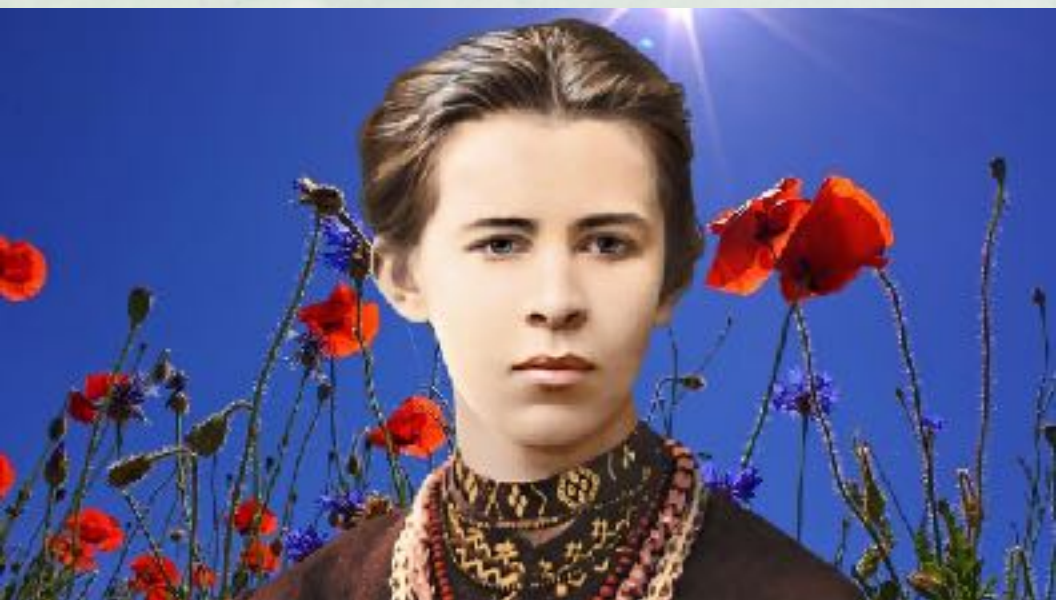

І все-таки до тебе думка лине

Леся Українка

І все-таки до тебе думка лине,
Мій занапащений, нещасний краю,
Як я тебе згадаю,
У грудях серце з туги, з жалю гине.
Сі очі бачили скрізь лихо і насилля,
А тяжчого від твого не видали,
Вони б над ним ридали,
Та сором сліз, що ллються від безсилля.
О, сліз таких вже вилито чимало, -
Країна ціла може в них втопитись;
Доволі вже їм литись, -
Що сльози там, де навіть крові мало!